

Arrest

nr. 336 075 van 17 november 2025
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen
woonplaats(en):

1. ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

2. ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 5 mei 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 april 2025 (zaak nr. RvV X).

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op 7 mei 2025 heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing (zaak nr. RvV X).

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 31 juli 2025 die de partijen oproept voor de terechtzitting van 29 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat D. GEENS verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Met toepassing van artikel 39/68-2 van de Vreemdelingenwet worden de beroepen met rolnummers RvV X en RvV X van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting heeft de verzoekende partij aan de Raad uitdrukkelijk aangegeven dat hij uitspraak moet doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer RvV X.

Overeenkomstig voormelde bepaling wordt de verzoekende partij derhalve geacht afstand te doen van het verzoekschrift met rolnummer RvV X.

2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Palestijns staatsburger. U bent geboren op (...) in Khan Younis, in Gaza, waar u woonde tot uw vertrek uit Palestina. U werkte als politieagent bij de grensovergang van Karm Abu Salim.

U verklaarde dat u Gaza hebt verlaten omwille van de oorlog, de economische omstandigheden en de problemen die u kende in het kader van uw werk als politieagent. U werd niet volledig uitbetaald en wanneer u daarover klaagde, werd u verschillende keren opgesloten. Uw vraag tot ontslag werd niet aanvaard, waarna u besloot Gaza te verlaten.

Omwille van bovenstaande redenen verliet u Palestina op 7 augustus 2023.

In Griekenland kwam u aan op 13 augustus 2023, waarna u er een verzoek om internationale bescherming indiende. Op 18 september 2023 kreeg u in Griekenland de vluchtelingenstatus.

U verklaarde dat er in Griekenland geen werk en huisvesting is. U verwijst naar de algemene onveiligheid en het feit dat u in Griekenland uw kinderen geen goede toekomst kan geven. U verklaart dat u in oktober 2023 samen met een vriend werd aangevallen door een groep mensen. Daarbij werd u bestolen en geslagen, en werd uw vriend met een mes gestoken. Daarna werd er jullie hulp geweigerd bij een ziekenhuis. Jullie gingen klacht indienen bij de politie, die jullie klacht wel neerschreven en uw telefoonnummer noteerden. Ze zouden jullie nog contacteren, maar hebben dat niet gedaan.

Omwille van bovenstaande redenen verliet u Griekenland op 16 november 2023. U kwam aan in België op 17 november 2023 en diende hier op 20 november 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: (1) uw Grieks paspoort en verblijfskaart, (2) een kopie van de eerste pagina van uw Palestijns paspoort en uw Turks visum, (3) een kopie van uw UNRWA-kaart, (4) een kopie van uw huwelijksakte, (5) een kopie van de Palestijnse identiteitsdocumenten van u en uw familieleden, (6) een kopie van uw Palestijnse schooldocumenten, (7) een kopie van een schooldocument van uw zoon M. (...), (8) een medisch rapport van uw zoon M. (...), (9) foto's van uw zoon M. (...) en diens verwondingen, (10) kopieën van documenten in verband met de hulp die u en uw familie van UNRWA kregen, (11) foto's van de leefomstandigheden van uw familie nu, (12) kopieën van uw reisvoorbereidingen uit Gaza, (13) kopieën van uw medische documenten en (14) documenten in verband met uw werk in België.

Op 13 maart 2025 ontving het CGVS een mail van u met: (15) screenshots in verband met het bedrag dat u nog van uw werk in Gaza moet ontvangen, en (16) een kopie van een document in verband met uw werk bij de politie in Gaza.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

U haalt tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS op een bepaald moment wel aan dat u rug- en kniepijn hebt, waarvoor u in België kinesitherapie volgt (CGVS, p. 4-5; zie administratief dossier, groene map, document 13). Er zijn echter geen redenen om aan te nemen dat die medische problemen uw deelname aan de procedure zouden bemoeilijken of in de weg zouden staan. Zo maakte u in dat verband geen opmerkingen tijdens uw persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 1-15). Evenmin kwamen er in dat verband enige opmerkingen na de toezending van de notities van uw persoonlijk onderhoud. Bij het invullen van de vragenlijst in verband met de bijzondere procedurele noden, maakte u bovendien geen gewag van enige problemen die uw deelname aan de procedure zouden bemoeilijken (zie administratief dossier, Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ).

Omwille van bovenstaande kan het CGVS dan ook niet aannemen dat u wel degelijk bepaalde medische problemen zou hebben die uw deelname aan de procedure bemoeilijkten. Derhalve werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (zie administratief dossier, blauwe map, Aanvraag Derde Landen) blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS, p. 6). U legt uw originele Grieks verblijfsdocument en paspoort neer (zie administratief dossier, groene map, document 1), die nog geldig zijn tot respectievelijk 17 september 2026 en 12 oktober 2028.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country

Report: Greece. Update 2022, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 8/6/2023 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2023/06/AIDA-GR_2022-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; en Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf).

Echter, de commissaris-generaal is van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

U beperkt zich tot een algemene verwijzing naar bepaalde moeilijkheden waarmee begunstigten van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd kunnen worden op het vlak van bijvoorbeeld (sociale) huisvesting en tewerkstelling (CGVS, p. 7-8), maar haalt geen persoonlijke ervaringen aan om dit te concretiseren. Gelet op de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid volstaat dit géénszins om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van uw grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming in Griekenland te weerleggen.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid en huisvesting voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Gevraagd waar u werk ging zoeken, houdt u het vaagweg en in algemene zin op: "ik zocht voor werk, maar ik vond het niet, ik bleef ongeveer 45 dagen maar ik kon geen werk vinden, dus hoe kan ik in een land blijven waar ik geen job kon vinden" (CGVS, p. 8). U ging slechts naar winkels en restaurants maar vond geen werk (CGVS, p. 8). U keerde zich niet tot de Griekse overheid in uw zoektocht naar werk of huisvesting, en stelt geen diensten gevonden te hebben die daarvoor bevoegd zijn (CGVS, p. 8-9). Daartoe vroeg u slechts op straat aan mensen of er dergelijke organisaties waren, die zeiden van niet (CGVS, p. 9). Daaruit blijkt echter het bijzonder beperkte karakter van uw pogingen werk te zoeken en daarbij beroep te doen op uw rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland. Op basis van uw verklaringen kan dus niet gesteld worden dat u voldoende pogingen ondernomen hebt om werk of huisvesting te bekomen.

Daarenboven stelt u dat u de dag nadat u uw fysieke verblijfskaart hebt ontvangen in Griekenland, u uw vliegticket naar België hebt gekocht (CGVS, p. 8). U stelt: "Van het begin, wanneer ik Gaza verliet, was mijn

bestemming België" (CGVS, p. 8). U stelt in Griekenland geen documenten in verband met uw AFM-nummer gekregen te hebben (CGVS, p. 7), hoewel uit objectieve informatie blijkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaagean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval heeft u uw aanvraag om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend en heeft u nog steeds een geldige verblijfsvergunning (ADET). Het is dus duidelijk dat u ook een fiscaal registratienummer hebt dat u toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van onroerend goed. Het feit dat u daarvan volkomen niet op de hoogte blijkt te zijn (CGVS, p. 7), is een tegenindicatie voor het feit dat u grondige pogingen hebt ondernomen in Griekenland naar werk of huisvesting te zoeken.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat u niet wordt geconfronteerd met een medische of psychische kwetsbaarheid, die negatieve gevolgen zouden hebben op uw zelfredzaamheid of autonomie.

U stelt wel dat u in België wordt behandeld voor uw rug- en kniepijn, die u kent sinds u nog in Gaza woonde (CGVS, p. 4). U volgt in België kinesitherapie (CGVS, p. 4-5; zie administratief dossier, groene map, document 13). U stelt zelf echter dat die rug- en kniepijn geen impact hebben op uw dagelijks leven of uw vermogen te werken, maar dat u soms pijn voelt wanneer u zware dingen vasthoudt (CGVS, p. 5). Zodoende kan er allerm minst worden geconcludeerd dat uw rug- en kniepijn ervoor zouden zorgen dat u in Griekenland niet in uw levensonderhoud zou kunnen voorzien, noch dat u uw rechten als begunstigde van internationale bescherming aldaar niet zou kunnen laten gelden. Evenmin kan dat worden afgeleid uit enige van de medische documenten die u neerlegt (zie administratief dossier, groene map, document 13). Het CGVS merkt daarover verder op dat u niet de minste aanwijzing hebt gegeven van overtuigende, nauwkeurige en ernstige bewijzen die het CGVS kunnen inlichten over de realiteit, de omvang en de ernst van de problemen die u beweert te hebben, hoe lang ze al bestaan, de behandeling die ze vereisen en, in elk geval, de onmogelijkheid voor u om een behandeling in Griekenland voort te zetten.

Bovendien had u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) met geen woord gerept over enige medische problemen (zie administratief dossier, Bijkomende Vragen M-Status Griekenland; zie administratief dossier, Verklaring DVZ, vraag 29). Evenmin verwees u naar uw medische problemen wanneer u op het CGVS de kans kreeg uw redenen om Griekenland te verlaten, toe te lichten (CGVS, p. 7-8). U haalt tot slot geen andere medische of psychische problemen aan (CGVS, p. 5), noch kunnen die worden afgeleid uit de door u neergelegde documenten in verband met uw medische onderzoeken en vaccinaties na aankomst in België (zie administratief dossier, groene map, document 13).

Zodoende kan er in uw specifieke en persoonlijke geval niet worden geconcludeerd dat u in Griekenland niet in uw levensonderhoud zou kunnen voorzien of dat u uw rechten aldaar niet zou kunnen laten gelden.

U stelt in Griekenland geen AMKA-document te hebben gehad (CGVS, p. 7). Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece Access to documents and socio-economic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaagean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaagean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf).

Deze informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van toegang tot gratis gezondheidszorg, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Psychologische en psychiatrische

gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection - beschikbaar op : https://migrant-integration.ec.europa.eu/system/files/2023-10/Information%20Guide%20for%20Beneficiaries%20of%20International%20Protection_Eng.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Verder verwijst u naar het feit dat u Griekenland hebt verlaten omwille van de algemene onveiligheid en het feit dat u één keer werd aangevallen door een groep mensen (CGVS, p. 7-8). U slaagt er echter niet in te overtuigen dat u in dat verband in Griekenland geen beroep kon doen op uw rechten als begunstigde van internationale bescherming, noch dat die niet werden gerespecteerd. U stelt dat u en uw vriend niet werden toegelaten bij het ziekenhuis, maar liet het vervolgens na om zich tot een ander ziekenhuis of kliniek te wenden (CGVS, p. 10) of om klacht in te dienen tegen dat ziekenhuis (CGVS, p. 10). Daaruit blijkt dan ook dat u zelf slechts beperkte stappen ondernam om uw rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden.

Over uw klacht bij de politie in het kader van bovenstaand incident, legt u tegenstrijdige verklaringen af. Terwijl u op de DVZ had verklaard dat de politie het u niet toeliet een klacht in te dienen (zie administratief dossier, CGVS Vragenlijst, vraag 5), stelt u op het CGVS dat ze uw verklaringen wel neerschreven en uw telefoonnummer noteerden maar dat ze u erna nooit meer contacteerden (CGVS, p. 9). Geconfronteerd met de tegenstrijdigheid in uw verklaringen, stelt u zich uw eerdere verklaringen niet te herinneren (CGVS, p. 9-10), waarmee u geen uitklaring kan bieden voor de tegenstrijdigheid.

Daarnaast liet u het zelf na enige opvolging te doen in verband met uw klacht bij de politie (CGVS, p. 9). Daaruit blijkt zodoende niet dat uw rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet werden gerespecteerd, dan wel dat u het zelf naliet de nodige opvolging van uw problemen op u te nemen. U geeft als uitklaring dat u van mensen hoorde dat u door maffia werd aangevallen, waardoor u bang was om de verdere opvolging bij de politie te doen (CGVS, p. 9), maar u hebt geen idee welke maffia het was (CGVS, p. 9), wat bijzonder weinig overtuigend is. Daarnaast blijkt er uit uw uitklaring evenmin dat u in Griekenland geen beroep kon doen op uw rechten, noch dat die niet werden gerespecteerd, maar eerder dat u het zelf naliet de nodige stappen te zetten.

Waar u kanttekeningen plaatst bij het gebrek aan mogelijkheden om uw kinderen in Griekenland een goede toekomst te geven (CGVS, p. 7-8), dient er te worden opgemerkt dat uw kinderen zich momenteel in Gaza en niet in Griekenland of bij u in België bevinden (CGVS, p. 5; zie administratief dossier, Verklaring DVZ, vraag 16A en 17). Zodoende kan niet worden ingezien op welke wijze u dergelijke wetskritiek op de situatie van uw kinderen na eventuele gezinshereniging, die betrekking zou hebben op de vigerende Griekse wetgeving, dienstig kunt aanvoeren in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming. Nog daar gelaten u evenmin aantoonst dat u uw kritieken in dit verband niet kon of kunt doen gelden in Griekenland aan de hand van de mogelijkheden die de Griekse wetgeving u terzake biedt, moet wat betreft de rechten die worden toegekend aan personen die internationale bescherming genieten in de respectieve lidstaten van de Europese Unie worden opgemerkt dat er hiertussen verschillen kunnen bestaan. Het gegeven dat er zulke verschillen bestaan brengt op zich evenwel niet met zich mee dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een (reëel risico op een) situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die zo ernstig is dat uw toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in hoger genoemde jurisprudentie van het Europees Hof van Justitie.

Dat uw broer A.H.M.H. (...) (DVZ (...) & CGVS (...)) hier in het verleden wel een internationale beschermingsstatus kreeg toegewezen, is niet voldoende om te kunnen leiden tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus in uw hoofde. Elk verzoek om internationale bescherming moet op zijn eigen merites worden beoordeeld. Uit het feit dat uw broer indertijd wel een internationale beschermingsstatus kreeg toegekend, kan daarom niet automatisch volgen dat uw verzoek om internationale bescherming in België ontvankelijk moet worden verklaard.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De overige documenten die u neerlegde kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. De kopieën van de Palestijnse identiteitsdocumenten van u en uw familie, uw huwelijksakte, documenten in verband met de steun van UNRWA en uw schoolgang, en uw UNRWA-kaart (zie administratief dossier, groene map, documenten 2-7 en 10), kunnen hooguit uw nationaliteit, identiteit en herkomst aantonen, maar zijn niet bij machte bovenstaande beoordeling ten aanzien van Griekenland te wijzigen. Het medisch verslag en de foto's van de verwondingen van uw zoon M. (...), alsook de foto's van uw familie (zie administratief dossier, groene map, document 8-9 en 11) hebben geen betrekking op bovenstaande motivering. De documenten in verband

met uw vertrek uit Gaza (zie administratief dossier, groene map, document 12) kunnen slechts uw vertrekmoment uit Gaza aantonen, wat hier niet ter discussie staat. De documenten van uw werk in België (zie administratief dossier, groene map, document 14) hebben geen betrekking op bovenstaande motivering. Wat uw documenten betreft over uw verklaarde werk bij de politie in Gaza en de problemen die u in dat kader kende (zie administratief dossier, groene map, documenten 15-16) – waarover u op de DVZ met geen woord repte (CGVS, p. 3 en 13; zie administratief dossier, CGVS Vragenlijst, vraag 1-8; Verklaring DVZ, vraag 12) – dient er opgemerkt te worden dat die geen betrekking hebben op bovenstaande motivering inzake uw redenen Griekenland te verlaten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Palestina.”

3. Het verzoekschrift

3.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de:

“- SCHENDING VAN ARTIKEL 3 EVRM

- SCHENDING VAN ARTIKEL 4 HANDVEST GRONDRECHTEN EU

- SCHENDING VAN ARTIKEL 57/6, §3 VREEMDELINGENWET

- SCHENDING VAN DE BEGINSELEN VAN BEHOORLIJK BESTUUR: HET ZORGVULDIGHEIDSBEGINSEL, DE REDELIJKE TERMIJNEIS, HET VERTROUWENSBEGINSEL EN HET RECHTSZEKERHEIDSBEGINSEL, HET REDELIJKHEIDSBEGINSEL EN DE MATERIËLE MOTIVERINGSPLICHT

- SCHENDING VAN ARTIKEL 3 VAN DE WET INZAKE DE FORMELE MOTIVERING VAN BESTUURSHANDELINGEN”.

Verzoeker stelt inzake de bestreden beslissing vooreerst:

“Een dergelijke beslissing op grond van artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet moet echter worden getroffen binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden.

Deze termijn werd niet gehonoreerd door verweerder, waardoor een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek tot internationale bescherming niet meer kan worden genomen op grond van artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet.

Het verzoek tot internationale bescherming dateert van 20 november 2023 en werd overgemaakt aan verweerder op 28 november 2023. Uiteindelijk werd de bestreden beslissing pas genomen op 25 april 2025. Door de bestreden hierop alsnog te baseren, schendt verweerder artikel 57/6, §3, derde lid Vreemdelingenwet.

3. Bovendien schendt een dergelijke beslissing, waarbij de beslissing werd genomen tot het niet-ontvankelijk verklaren van het verzoek tot internationale bescherming van verzoeker op grond van artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet ondanks het duidelijk overschrijden van de termijn van vijftien werkdagen, de redelijke termijneis, het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel.

De wetgever heeft voorzien dat, aangezien een verzoeker om internationale bescherming een verzoek indient, er binnen vijftien werkdagen reeds een beslissing moet worden genomen indien met dit verzoek niet-ontvankelijk wil verklaren op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° Vreemdelingenwet. Deze termijn is, derhalve, zeer kort.

Het verzoek tot internationale bescherming dateert van 20 november 2023 en werd overgemaakt aan verweerder op 28 november 2023. Uiteindelijk werd de bestreden beslissing pas genomen op 25 april 2025.

Door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt in de bestreden beslissing nergens uiteengezet waarom de wettelijk vereiste termijn niet kon worden gerespecteerd. Er dient derhalve te worden aangenomen dat er geen redenen voorhanden zijn waarom de wettelijk vereiste termijn van vijftien werkdagen niet kon worden gerespecteerd.

Ook op basis van de redelijke termijnvereiste blijkt derhalve dat verweerder niet meer over de mogelijkheid beschikt om de aanvraag van verzoeker als niet-ontvankelijk te beschouwen in toepassing van artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst in deze context tevens naar het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel.

Het vertrouwensbeginsel kan worden omschreven als één van de beginselen van behoorlijk bestuur krachtens hetwelk de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid, of op toezeggingen of beloften die de overheid in een concreet geval heeft verricht (RvS 25 april 2001, nr. 93.104).

Verzoeker mag erop vertrouwen dat, na een termijn van meer dan vijftien werkdagen, zijn aanvraag niet meer als niet-ontvankelijk zal worden verklaard op grond van artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet. Het vertrouwensbeginsel houdt dan ook in dat de door het bestuur bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen dienen te worden gehonoreerd (RvS 28 januari 2008, nr. 179.021).

In eenzelfde lijn beroept verzoeker zich op het rechtszekerheidsbeginsel, dit is een uit de rechtstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid van het bestuur (I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (eds.), Beginselen van behoorlijk bestuur, Brugge, Die Keure, 2006, 315-349).

Ook hierom mag de verzoekende partij ervan uitgaan dat zijn aanvraag niet meer als niet-ontvankelijk zal worden verklaard op grond van artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet, gelet op uit blijven van een beslissing door de bevoegde overheid binnen de wettelijke termijn van vijftien werkdagen.

Door echter op 25 april 2025 alsnog de aanvraag van verzoeker als niet-ontvankelijk te beschouwen in toepassing van artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet, ondanks de wettelijk vereiste termijn van vijftien werkdagen, schendt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de redelijke termijn en het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel."

Verzoekende partij geeft in het kader van het voorgaande tevens een uiteenzetting omtrent de inhoud van de motiveringsplicht en doet gelden:

"Door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt in de bestreden beslissing nergens uiteengezet waarom de wettelijk vereiste termijn niet kon worden gerespecteerd.

Hierdoor wordt de verzoekende partij niet in kennis gesteld van de redenen waarom de wettelijke termijn van vijftien werkdagen niet kon worden gerespecteerd.

Hierdoor schendt de verwerende partij artikel 57/6, §3 Vreemdelingenwet gelezen met de artikelen 1 t.e.m. 3 van de wet inzake de formele motivering van bestuurshandelingen."

Verzoeker vervolgt:

"De verzoeker partij merkt op dat de bewijslast met betrekking tot de verleende internationale bescherming(ssstatus) in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet in beginsel berust bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

De bestreden beslissing verwijst enkel zeer abstract naar "de elementen die voorhanden zijn", zonder specifieke informatie over het actueel karakter van het statuut van verzoeker in Griekenland en het verblijfsrecht waarover hij zou (kunnen) beschikken.

Het kan daarom bezwaarlijk worden gesteld dat actueel of op het moment van het nemen van de bestreden beslissing zou blijken dat verzoeker nog steeds over internationale bescherming zou beschikken in Griekenland.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan bovendien niet stellen dat verzoeker de actualiteit van de bescherming die hij voorheen gekregen heeft in Griekenland niet zou betwisten. De verzoekende partij erkende enkel dat hij tijdens zijn verblijf in Griekenland - het land dat hij verliet - kon beschikken over een verblijfsstatuut.

Het onderzoek van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is niet afdoende. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voldoet hiermee ook niet aan zijn bewijslast.

Bovendien blijkt dat, zelfs indien zou worden aangenomen dat dit onderzoek afdoende zou zijn en hieruit voortvloeit dat verzoeker op een gegeven moment in Griekenland internationale bescherming heeft verkregen, er minstens indicaties bestaan waaruit blijkt dat de actualiteit (aangezien moet worden aangetoond dat de verzoekende partij op dit moment beschikt over internationale bescherming in Griekenland voor de toepassing van artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet) van zowel de internationale beschermingsstatus als de daaraan gekoppelde verblijfstitel ter discussie staan.

De verzoekende partij verliet Griekenland op 16 november 2023.

De verzoekende partij is dus sindsdien niet meer woonachtig in Griekenland. Hij heeft aldaar dus geen domicilie meer. Daarnaast kan de verkregen internationale bescherming worden ingetrokken of beëindigd door de Griekse autoriteiten.

De verzoekende partij wijst daarbij op de artikelen 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming), dewelke ook zijn voorzien in de Griekse regelgeving.

De bestreden beslissing dient hierom te worden vernietigd, zodat er aanvullende onderzoeksmaatregelen kunnen bevolen worden: met name dat de nodige informatie wordt opgevraagd bij de Griekse autoriteiten over het actueel karakter van de internationale bescherming dewelke verzoeker heeft verkregen in Griekenland en het hieraan gekoppelde verblijfsrecht."

Verzoeker doet verder een algemene, theoretische uiteenzetting aangaande de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

"In casu wijst de verzoekende partij erop dat hij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland en wijst de verzoekende partij erop dat hij bij een terugkeer een risico loopt op onmenselijke en vernederende behandeling, hetgeen het beschermingsstatuut in Griekenland niet effectief maakt. In het bijzonder wijst de verzoekende partij op het gebrek aan huisvesting, voldoende werkgelegenheid, onderwijs, ondersteuning en medische bijstand in Griekenland in zijn specifieke situatie.

Verzoeker lichtte, in het kader van zijn verzoek tot internationale bescherming, toe dat hij gedwongen werd om Griekenland te verlaten.

Verzoeker verwijst hiervoor naar de verklaringen die hij heeft afgelegd. Verzoeker benadrukt de stappen hij ondernomen heeft om zijn verblijf in Griekenland op te bouwen, doch zonder succes. Hij nam hiertoe verschillende initiatieven. Desondanks slaagde verzoeker er niet in zijn leven duurzaam op te bouwen in Griekenland. De ervaringen die verzoeker had in Griekenland, onder meer als verzoeker tot internationale bescherming, zorgde ervoor dat hij geen kansen zag om zijn situatie te verbeteren. Het wordt dan ook niet verklaard welke stappen verzoeker dan nog concreet had kunnen nemen om zijn leven op te bouwen in Griekenland. Het louter stellen dat verzoeker hiertoe de "intentie" niet zou hebben gehad, quod non, is onvoldoende.

De verzoekende partij verliet Griekenland op 16 november 2023.

Verzoeker heeft sindsdien geen band of huisvesting meer in Griekenland. Derhalve kan niet worden verwacht van verzoeker dat hij, actueel, kan terugkeren naar Griekenland, temeer omdat verzoeker geen enkel aanknopingspunt meer heeft in Griekenland. Het was voor hen niet mogelijk om een menswaardig bestaan uit te bouwen in Griekenland, waardoor zij genooddaakt waren het land te verlaten. Verweerder haalt dan ook niet aan welke stappen de verzoekende partij nog meer had kunnen/moeten zetten, gelet op de toelichting die door de verzoekende partij werd verschaft over hun situatie in Griekenland tijdens het persoonlijk onderhoud.

Bovendien wordt de situatie van verzoeker nog meer bemoeilijkt door de administratieve grote problemen die hij zal kennen."

Verzoeker wijst vervolgens op en doet een betoog aan de hand van algemene landeninformatie inzake de situatie voor begunstigden van internationale bescherming Griekenland. Daarbij wijst hij onder meer op de moeilijkheden bij het verkrijgen en het vernieuwen van documenten zoals een ADET en concludeert hij:

"Het onderzoek van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is dan ook onzorgvuldig gevoerd. Er blijkt niet dat er (effectieve) mogelijkheden zouden zijn voor de verzoekende partij om een menswaardig leven op te bouwen in Griekenland, in tegenstelling tot hetgeen wordt aangehaald in de bestreden beslissing. Verzoeker zal, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, terecht komen in een toestand van achterstelling die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid in het licht van artikel 4 van het Handvest.

De verzoekende partij wijst er derhalve op dat het voldoende is aangetoond dat in zijn individuele geval er sprake is van een risico op schending van artikel 3 EVRM en artikel 4 Handvest en dat de toegekende bescherming in Griekenland niet effectief is.

(...)

De voorwaarden voor de toepassing van artikel 57/6 §3, 3° Vreemdelingenwet zijn niet vervuld, waardoor de bestreden beslissing deze bepalingen schendt."

3.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

"Het huidige beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren.

In hoofdde de betwiste beslissing van het Commissariaat-Generaal te schorsen en te vernietigen zodat er aanvullende onderzoeksmaatregelen kunnen bevolen worden.

In subsidiaire orde de betwiste beslissing van het Commissariaat-Generaal te schorsen en te hervormen en aldus verzoeker de hoedanigheid van vluchteling in de zin van art. 1 A, lid 2 van de Conventie van Genève toe te kennen, dan wel de subsidiaire bescherming toe te willen kennen."

3.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog benevens de in dit verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

4. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

4.1.1. Verzoeker legt op 22 oktober 2025 door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen neer (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

Het betreft algemene landeninformatie. Aan de hand van deze informatie, tracht verzoeker aan te tonen dat de situatie voor begunstigden van internationale bescherming die terugkeren naar Griekenland dermate dramatisch is dat deze op zich volstaat om te besluiten dat er een risico is op een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM en dat verweerder derhalve ten onrechte uitgaat van het vermoeden dat de grondrechten van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland worden gerespecteerd.

Verzoeker gaat uit van een omgekeerd vermoeden en geeft aan dat *“het aan de CGVS is om aan te tonen dat de bescherming die hij in Griekenland kreeg zowel nog actueel is als effectief en efficiënt is en dat IN CONCRETO”*.

Verzoeker wijst in dit kader onder meer opnieuw op de mogelijke moeilijkheden bij het bekomen en vernieuwen van bepaalde documenten en geeft aan:

“Dat bovendien verzoekende partij wil opmerken dat ingeval van terugkeer naar Griekenland het verre van zeker is dat zijn documenten nog geldig zullen zijn. Dat de toegang van verzoeker tot zijn rechten dan ook verre van gegarandeerd is.

(...)

Overwegende dat om geen risico's te lopen om zonder verblijfsvergunning te blijven in Griekenland, men dus minstens 6 maanden voor het verstrijken van zijn ADET eigenlijk de vernieuwing ervan zou moeten vragen, dit voor verzoeker duidelijk zeer moeilijk zal zijn gedurende die periode zich staande te houden.

Dat verzoeker dan bovendien een verblijf zal moeten aantonen, wat hij evenmin heeft....

Dat verzoeker dan ook wel degelijk in elk geval met de beruchte “catch 21” geconfronteerd zal worden en verstoken zal blijven van zijn rechten.”

Verzoeker wijst op de noodzaak van een AMKA-nummer en stelt:

“Dat nu de AMKA slechts actief is voor zover men een verblijfplaats heeft, verzoekende partij die sedert geruime tijd in België verblijft, geen actieve AMKA meer heeft, minstens het risico heeft dat deze niet meer actief is. Dat hij evenmin een arbeidscontract heeft om een eventueel bestaande AMKA opnieuw te activeren...

Dat het risico om in een staat van verregaande deprivatie te vervallen dan ook aangetoond is.

Dat in hoofddorde verzoeker meent dat aangenomen dient te worden dat een vluchteling in Griekenland door de wijze waarop in dat land de bescherming georganiseerd en georchestreerd wordt, waarbij daarnaast de politiciers en machthebbers een racistisch en discriminatoir niet schuwen, met de beste wil niet zal kunnen vermijden dat hij zijn rechten niet zal kunnen uitoefenen en in een toestand van verregaande terecht te komen.”

Verzoeker wijst op Europese rechtspraak en betoogt:

“Verzoekende partij meent dat op basis van de specifieke informatie, in de verschillende verslagen, moet besloten worden dat hij wel degelijk in een situatie van verregaande deprivatie riskeert terecht te komen.

Verzoekende partij meent dat dit risico a priori en in alle omstandigheden aangetoond is.”

Verzoeker doet vervolgens gelden:

“Dat verzoekende partij ondergeschikt, minstens meent dat aangetoond wordt dat hij wel degelijk in een situatie van verregaande deprivatie riskeert terecht te komen, in hoofddorde omdat hij behoort tot de kwetsbare sociale groep van PALESTIJNEN en ondergeschikt en bijkomend omwille van zijn individuele en persoonlijke kwetsbaarheden.”

Verzoeker verwijst bij analogie naar een arrest van het HvJ inzake Afghaanse vrouwen en voert aan:

“Dat verzoeker meent dat bij de beoordeling van zijn situatie, zowel tegenover Griekenland, als tegenover Palestina rekening gehouden kan worden met de lering van dit arrest :

(...)

Dat verzoeker in dat verband ook wil verwijzen naar een moeilijke psychische situatie wenst te verwijzen, die eveneens samenhangt met de situatie in Gaza.

Dat hij in dat verband het verslag van ULYSSE wil bijvoegen waaruit blijkt dat de Palestijnen van Gaza geacht moeten worden een psychologische impact te ondervinden van datgene wat gebeurt in Gaza.

Dat daarbij rekening gehouden moet worden met de evoluerende situatie in Gaza, waarvan de verergering ongetwijfeld eveneens een verergering van de psychologische impact en derhalve op de weerbaarheid van het betrokken volk heeft - cfr ook infra onder “situatie in Palestina”.

Dat in dat verband gewezen moet worden op de mogelijkheid voor de CGVS om verzoekers van internationale bescherming aan een psychologisch onderzoek.

Dat indien de CGVS meent de psychologische kwetsbaarheid van de bevolkingsgroep meent te moeten betwisten, er aanleiding is van een zorgvuldige overheid te verwachten dat zij deze betwisting minstens zou onderbouwen met een psychologisch onderzoek dat in concreto kan afgenomen worden.

Dat verzoeker dan ook meent dat zijn psychische kwetsbaarheid aangenomen dient te worden.

Dat de risico's dat verzoeker niet alleen in een toestand van verregaande deprivatie riskeert terecht te komen in Griekenland, doch bovendien in een levensbedreigende situatie dan ook aangetoond wordt.”

Verzoeker doet vervolgens nog een uiteenzetting aangaande de wijze waarop zijn verzoek om internationale bescherming, zo dit niet onontvankelijk verklaard wordt, moet worden beoordeeld ten aanzien van zijn land en regio van herkomst. Verzoeker tracht voorts aan te tonen dat hij omwille van zijn status en de situatie in zijn land en regio van herkomst in aanmerking komt voor de toekenning van internationale bescherming.

4.1.2. Verzoeker legt ter terechtzitting, dit zonder deze documenten te voorzien van of te bespreken in een aanvullende nota, nog een aantal documenten neer (rechtsplegingsdossier, stuk 14).

4.2. Verweerder legt op 22 oktober 2025 door middel van een aanvullende nota een bundel algemene landeninformatie neer (rechtsplegingsdossier, stuk 12).

5. Beoordeling van de zaak

5.1. Dient, waar verzoeker ter terechtzitting een aantal documenten neerlegt, te worden gewezen op artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet. Daarin wordt bepaald:

“De partijen kunnen hem tot de sluiting der debatten door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen ter kennis brengen. Onverminderd het in artikel 39/60 bedoelde verbod, beperkt de aanvullende nota zich tot deze nieuwe elementen, op straffe van het uit de debatten weren van de aanvullende nota wat het overige betreft. Niet in de aanvullende nota vervatte nieuwe elementen worden ambtshalve uit de debatten geweerd.”

De documenten die verzoeker ter terechtzitting neerlegt gaan niet vergezeld van en worden niet vervat of besproken in een aanvullende nota. Derhalve worden deze documenten ambtshalve uit de debatten geweerd.

5.2. Verzoekers vraag om de bestreden beslissing te schorsen is te dezen voorts niet dienstig. De Raad kan op grond van artikel 39/2, § 1, eerste en tweede lid van de Vreemdelingenwet de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen immers slechts bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen.

Bovendien gaat verzoeker met zijn voormelde vraag schromelijk voorbij aan het gestelde in artikel 39/70 van de Vreemdelingenwet.

5.3. De Raad doet in het kader van het voorliggende beroep, gericht tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, verder geen uitspraak over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. Voorts maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van internationale bescherming integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU is *in casu* dan ook niet aan de orde.

5.4. Verzoeker kan voorts niet worden gevolgd waar hij betoogt dat een aantal bepalingen en beginselen zouden zijn geschonden louter omwille van het feit dat de bestreden beslissing niet binnen de 15 werkdagen werd genomen.

Waar verzoeker in dit kader laat gelden dat verweerder niet overging tot het nemen van de bestreden beslissing binnen de door artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet gestelde termijn van 15 werkdagen en hieruit afleidt dat verweerder geen toepassing meer kon of mocht maken van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad er immers vooreerst op dat de voormelde termijn een termijn van orde betreft en dat de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Dat deze termijn wordt overschreden, heeft aldus geenszins tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om het ingediende verzoek om internationale bescherming op grond van voormelde bepaling niet-ontvankelijk te verklaren. Er anders over oordelen zou bovendien lijnrecht ingaan tegen de *ratio legis* van voormeld wetsartikel, die eruit bestaat dat de verzoeker om internationale bescherming wordt vermoed geen nood aan zulke bescherming te hebben omdat hij reeds bescherming geniet in een lidstaat van de EU (*Parl. St. Kamer*, 2016-2017, nr. 54K2548001, p.108-109).

Verzoeker toont, waar hij stelt dat de redelijke termijn zou zijn overschreden, verder niet aan welk belang hij heeft bij het aanvoeren van het gegeven dat zijn verzoek om internationale bescherming sneller had moeten worden behandeld. Hij kan namelijk niet beweren te zijn benadeeld door de langere duur van de procedure nu hij hierdoor langer bescherming genoot en aanvullende stukken kon verzamelen ter staving van zijn verzoek. Daarenboven zijn er geen wettelijke bepalingen of beginselen die de commissaris-generaal of de Raad toelaten om internationale bescherming toe te kennen louter omdat het verzoek om internationale bescherming niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld.

Mede gelet op het voorgaande, toont verzoeker evenmin aan dat of op welke wijze het vertrouwensbeginsel zou zijn geschonden. Het vertrouwensbeginsel houdt immers in dat de door het bestuur bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd. Voor de toepassing van dit beginsel dient aan drie voorwaarden te zijn voldaan: er moet sprake zijn van een vergissing van een overheidsorgaan, er dient ten gevolge van die vergissing een voordeel te zijn verleend

aan een rechtsonderhorige en er mogen geen gewichtige redenen zijn die het afnemen van dit voordeel door de overheid zouden rechtvaardigen. Verzoeker toont met geen enkel concreet element aan dat *in casu* aan de opgesomde voorwaarden is voldaan. Hij maakt een schending van het vertrouwensbeginsel dan ook niet aannemelijk.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan de aangevoerde schending van het rechtszekerheidsbeginsel ook niet worden aangenomen. Het rechtszekerheidsbeginsel is een uit de rechtsstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur. Verzoeker toont gelet op het voormelde op generlei wijze aan dat, waarom of op welke wijze dit beginsel geschonden zou zijn door de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen.

Mede gelet op de voormelde vaststellingen, kan verzoeker verder niet worden gevolgd waar hij poneert dat en kan niet worden ingezien waarom de motiveringsplicht in hoofde van verweerder te dezen de verplichting met zich zou brengen om uitdrukkelijk aan te geven waarom de termijn bepaald in artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet niet kon worden gerespecteerd en werd overschreden.

5.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5.6. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd wordt dat in hoofde van verzoeker geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

U haalt tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS op een bepaald moment wel aan dat u rug- en kniepijn hebt, waarvoor u in België kinesitherapie volgt (CGVS, p. 4-5; zie administratief dossier, groene map, document 13). Er zijn echter geen redenen om aan te nemen dat die medische problemen uw deelname aan de procedure zouden bemoeilijken of in de weg zouden staan. Zo maakte u in dat verband geen opmerkingen tijdens uw persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 1-15). Evenmin kwamen er in dat verband enige opmerkingen na de toezending van de notities van uw persoonlijk onderhoud. Bij het invullen van de vragenlijst in verband met de bijzondere procedurele noden, maakte u bovendien geen gewag van enige problemen die uw deelname aan de procedure zouden bemoeilijken (zie administratief dossier, Vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ).

Omwille van bovenstaande kan het CGVS dan ook niet aannemen dat u wel degelijk bepaalde medische problemen zou hebben die uw deelname aan de procedure bemoeilijkten. Derhalve werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker slaagt er geenszins in om afbreuk te doen aan deze motieven. Geheel ten onrechte tracht verzoeker in zijn aanvullende nota van 22 oktober 2025 immers te laten uitschijnen dat hij, dit louter omwille van zijn herkomst van en de situatie in Gaza, kampt(e) met psychische problemen die van zulke ernstige aard waren of zijn dat deze van invloed (konden) zijn op zijn dagdagelijkse functioneren en op zijn vermogen om op een zelfstandige en volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure internationale bescherming, om de verschillende onderhouds die in dit kader geschieden te volbrengen en om zijn relaas daarbij op een degelijke wijze uiteen te zetten.

Verzoeker kan om zulks aan te tonen of aannemelijk maken niet volstaan met de algemene, ongefundeerde en niet-gestaafde beweringen dat *“de Palestijnen van Gaza geacht moeten worden een psychologische impact te ondervinden van datgene wat gebeurt in Gaza”*, dat de situatie in Gaza *“ongetwijfeld eveneens een verergering van de psychologische impact en derhalve op de weerbaarheid van het betrokken volk heeft”* en dat de Palestijnse bevolking in het algemeen een *“psychologische kwetsbaarheid”* zou vertonen. Verzoeker, die ter staving van deze beweringen in weerwil van wat hij laat uitschijnen in voormelde aanvullende nota geen enkel attest en geen enkele informatie neerlegt, kan bezwaarlijk ernstig worden genomen waar hij middels dit betoog tracht te laten uitschijnen dat omwille van het voorgaande in hoofde van de volledige Palestijnse bevolking en diaspora (ernstige) psychische problemen zouden moeten worden aangenomen. Verzoeker zelf maakte van dergelijke problemen in zijn hoofd eerder gedurende de procedure en in het onderhavige verzoekschrift bovendien niet de minste melding. Daarenboven legt hij op dienstige wijze geen enkel attest neer waaruit eventuele psychische problemen in zijn hoofd zouden kunnen worden afgeleid. Derhalve toont hij *in concreto* niet aan dat hij met zulke problemen kampt(e).

Verzoeker zelf laat daarenboven na om in het kader van het voorgaande ook maar enige verdere, concrete en nuttige duiding te verstrekken. Hij vergenoegt zich er namelijk toe op algemene wijze te verwijzen naar zijn beweerde psychische kwetsbaarheid. Verzoeker toont daarbij niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze zijn voorgehouden psychologische problemen van invloed zouden (kunnen) zijn geweest op zijn gezegden; laat staan dat hij zou aantonen dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de behandeling en de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing.

Verzoeker gaf bij de aanvang van zijn procedure, in de vragenlijst ‘bijzondere procedurele noden’ DVZ, daarenboven initieel zelf eenduidig aan dat er volgens hem geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken. Bij de DVZ verklaarde verzoeker, wanneer hij werd ondervraagd hoe zijn gezondheidstoestand was, verder eenduidig dat deze *“goed”* was (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.29). Ook uit het persoonlijk onderhoud bij verweerder kunnen de op heden beweerde psychische problemen in hoofd van verzoeker niet worden afgeleid. Verzoeker verklaarde bij de aanvang van dit persoonlijk onderhoud immers dat hij zich die dag goed voelde, gaf aan dat hij zich zeker klaar voelde om die dag dit persoonlijk onderhoud te doen, maakte aldaar slechts melding van rug- en knieproblemen en vermeldde er nergens dat hij kampte met psychische problemen. Integendeel gaf hij er aan dat hij, benevens zijn fysieke problemen, geen andere medische problemen kende (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud (npo), p.2-8). Uit de verklaring van de DVZ, de aldaar ingevulde vragenlijst en de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt voorts dat al deze onderhouden op normale wijze zijn geschied en kunnen geen ernstige (psychische) problemen in hoofd van verzoeker worden afgeleid. Nergens formuleerde verzoeker of diens advocaat enig bezwaar tegen het plaatsvinden van deze respectieve onderhouden. Uit de inhoud van deze stukken blijkt bovendien dat verzoeker tijdens deze onderhouden in staat was het gesprek te volgen, de gestelde vragen begreep en hierop doorgaans concrete antwoorden kon formuleren. Bovendien vroeg en ontving verzoeker een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS en maakte hij hierover geen opmerkingen in de voormelde zin over aan het CGVS. Aldus wordt verzoeker overeenkomstig artikel 57/5*quater*, § 3, vijfde lid van de Vreemdelingenwet geacht in te stemmen met de inhoud van deze notities van het persoonlijk onderhoud en kan hij heden bezwaarlijk voorhouden dat deze inhoud zou zijn gekleurd door de voormelde problemen.

Uit de stukken van het dossier kan gelet op het voorgaande aldus in het geheel niet worden afgeleid dat verzoeker omwille van zijn in zijn aanvullende nota voorgehouden psychische problemen niet normaal zou kunnen functioneren en niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoeker niet concreet aantoonde of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

5.7. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.

Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat uit de stukken van het dossier en de inhoud van de bestreden beslissing genoegzaam blijkt dat verzoeker over een internationale beschermingsstatus en nog geldige verblijfsdocumenten beschikt in Griekenland. Bijgevolg dient te worden besloten dat niets erop wijst dat verzoeker, die in dit land beschikt over een internationale beschermingsstatus en geldige

verblijfsdocumenten, heden niet zou kunnen terugkeren naar en niet opnieuw zou worden toegelaten tot Griekenland. In dit kader wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Uit de elementen die voorhanden zijn (zie administratief dossier, blauwe map, Aanvraag Derde Landen) blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS, p. 6). U legt uw originele Grieks verblijfsdocument en paspoort neer (zie administratief dossier, groene map, document 1), die nog geldig zijn tot respectievelijk 17 september 2026 en 12 oktober 2028.”

Verzoeker slaagt er hoegenaamd niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Dat de bestreden beslissing en het administratief dossier geen specifieke informatie zouden bevatten omtrent zijn status en zijn verblijfsdocumenten in Griekenland, mist gelet op het voorgaande namelijk kennelijk feitelijke grondslag. Waar verzoeker erop wijst dat hij Griekenland reeds geruime tijd verlaten heeft en, verwijzende naar enkele bepalingen in Richtlijn 2011/95/EU, twijfel tracht te zaaien over het feit dat hij heden in dit land nog over een internationale beschermingsstatus en nog geldige verblijfsdocumenten beschikt, dient voorts te worden opgemerkt dat overeenkomstig artikel 24 van voormelde richtlijn, dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar zijn. Dit is echter niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is de persoon die de status geniet te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (cf. artikel 11, 14, 16 en 19 van de voormelde richtlijn; artikelen waarnaar verzoeker *nota bene* zelf verwijst in het voorliggende verzoekschrift en die Griekenland als lidstaat van de EU dient te respecteren). Verzoeker toont *in casu* geheel niet aan dat één van de beperkte, uitzonderlijke omstandigheden, vermeld in de aangehaalde artikelen in de Kwalificatierichtlijn, vervuld of voorhanden zouden zijn. Evenmin toont hij aan dat zijn internationale beschermingsstatus daadwerkelijk zou dreigen te worden of zou zijn opgehouden, beëindigd, herroepen of ingetrokken. Waar hij twijfel tracht te zaaien over het feit dat hij heden nog over een internationale beschermingsstatus en nog geldige verblijfsdocumenten beschikt in Griekenland, dient aldus te worden vastgesteld dat verzoeker niet één concreet element of argument aanreikt waaruit blijkt en bijgevolg in het geheel niet aantoonbaar is dat hij in Griekenland niet langer internationale bescherming zou genieten en dat zijn verblijfsdocumenten aldaar niet meer geldig zouden zijn. Bijgevolg dient, aangezien er geen elementen voorliggen die toelaten te twijfelen aan de geldigheid van verzoekers status als persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en van verzoekers Griekse verblijfsdocumenten, te worden besloten dat niets erop wijst dat verzoeker, die in dit land beschikt over een internationale beschermingsstatus en nog geldige verblijfsdocumenten, heden niet zou kunnen terugkeren naar en niet opnieuw zou worden toegelaten tot Griekenland.

In het kader van de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, kan voorts worden gewezen op de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Op 26 juni 2008 stelde het hof dat *“gezien alle EU-lidstaten partij zijn bij het EVRM, er mag van uit gegaan worden dat de fundamentele rechten er niet geschonden worden, of op z'n minst dat de betrokkenen er over de nodige beroepsmogelijkheden beschikken indien dit het geval moest zijn”* (GwH 26 juni 2008, nr.95/2008).

Eveneens kan worden verwezen naar de rechtspraak van het Europese Hof van Justitie. In het arrest van het Hof (Grote kamer) van 19 maart 2019 werd in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17 gesteld als volgt:

“83 Wat ten eerste de in punt 81 van het onderhavige arrest bedoelde situatie betreft, moet in herinnering worden gebracht dat het Unierecht steunt op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen, zoals is bepaald in artikel 2 VEU. Deze premisse impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de in het Handvest erkende grondrechten, met name in de artikelen 1 en 4 van het Handvest, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is vastgelegd (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 80 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

84 Het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten is in het Unierecht van wezenlijk belang, aangezien het de mogelijkheid biedt om een ruimte zonder binnengrenzen te verwezenlijken en in stand te houden. Meer in het bijzonder vereist het beginsel van wederzijds vertrouwen, met name wat de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht betreft, dat elk van de lidstaten, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat alle andere lidstaten het Unierecht en, met name, de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 81 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

85 Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM (arrest van

heden, Jawo, C-163/17, punt 82 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Dit is met name het geval bij de toepassing van artikel 33, lid 2, onder a), van de procedurerichtlijn, dat in het kader van de bij die richtlijn ingevoerde gemeenschappelijke asielprocedure, een uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen vormt.

86 Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt (zie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 83 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

87 In dit verband zij erop gewezen dat, gelet op de algemene en absolute aard van het in artikel 4 van het Handvest opgenomen verbod, dat nauw verband houdt met de eerbiediging van de menselijke waardigheid en dat zonder enige mogelijkheid tot afwijking alle vormen van onmenselijke of vernederende behandeling verbiedt, voor de toepassing van artikel 4 niet van belang is of de betrokken persoon een ernstig risico loopt op een dergelijke behandeling op het moment zelf van de overdracht, dan wel tijdens de asielprocedure of na afloop daarvan (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 88).

88 Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 90 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

89 In dat verband dient te worden benadrukt dat de in het vorige punt van het onderhavige arrest vermelde tekortkomingen alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen – welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM en waarvan de inhoud en reikwijdte dus krachtens artikel 52, lid 3, van het Handvest dezelfde zijn als die welke er door genoemd verdrag aan worden toegekend – wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 91 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

90 Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 92 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

91 Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 93).

92 Gelet op de vragen die in dit verband bij de verwijzende rechter rijzen, dient erop te worden gewezen dat, in het licht van het belang van het beginsel van wederzijds vertrouwen voor het gemeenschappelijk Europees asielstelsel, schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, de lidstaten niet beletten de bij artikel 33, lid 2, onder a), van de procedurerichtlijn verleende bevoegdheid uit te oefenen.

93 De eveneens door de verwijzende rechter vermelde omstandigheid dat personen die subsidiaire bescherming genieten in de lidstaat die de verzoeker een dergelijke bescherming heeft verleend, geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen genieten die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden, zonder dat zij evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, kan alleen dan leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, die beantwoordt aan de in de punten 89 tot en met 91 van het onderhavige arrest genoemde criteria.

94 Hoe dan ook kan op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, niet worden geconcludeerd dat de betrokken persoon bij overdracht aan die lidstaat, zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 97)."

Verzoeker dient overeenkomstig het voorgaande *in casu* aldus aan te tonen dat er in Griekenland sprake zou zijn van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen

raken, alsmede dat deze tekortkomingen, gelet op alle gegevens van de voorliggende zaak, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, en dit in zulke mate dat hij persoonlijk zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie waardoor hij in een situatie zou terechtkomen die dermate ernstig is dat zijn toestand op zich kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Het komt daarbij aan verzoeker toe om het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die hem deze bescherming verleende geëerbiedigd worden te weerleggen.

Dient in het licht van het voorgaande te worden vastgesteld dat verweerder in diens nota met opmerkingen en op grond van het geheel van de in deze nota aangehaalde landeninformatie omtrent de algemene situatie in Griekenland geheel terecht geeft:

“Verweerder is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg indien zij over de nodige documenten beschikken. Terugkerende begunstigten van internationale bescherming in Griekenland kunnen zich echter geconfronteerd zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken. Er zijn echter verschillende NGO's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigten van internationale bescherming, ongeacht of zij beschikken over de nodige documentatie. Verschillende NGO's en door de Griekse overheid beheerde structuren hebben websites ontwikkeld met informatie in het Engels en soms in meerdere talen die specifiek bedoeld zijn voor migranten die in Griekenland wonen, om hen te helpen in hun dagelijks leven. Daarnaast zijn er ook andere organisaties actief op verschillende gebieden die hulp bieden aan migranten en die met name op sociale media aanwezig zijn. Verder duidt verweerder erop dat ook Helios + en Helios Junior programma's zijn die financiële ondersteuning bieden aan begunstigten van internationale bescherming in Griekenland.

Verweerder is van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Verweerder heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin. Verschillende administratieve rechtbanken, waaronder het Duitse Grondwettelijk Hof, hebben in talrijke uitspraken geoordeeld dat verzoekers zonder ernstige gezondheidsproblemen die in staat zijn om te werken, over het algemeen gevrijwaard zijn van de risico's die inherent zijn aan de tekortkomingen van het Griekse systeem. Deze arresten herinneren eraan dat de Europese jurisprudentie een bijzonder extreme drempel van armoede oplegt om te kunnen spreken van een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens.

Verweerder is derhalve van mening dat, hoewel een voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Verweerder besluit dan ook dat de persoonlijke situatie en individuele omstandigheden van de verzoeker als statushouder in Griekenland te dezen doorslaggevend zijn, en de bewijslast terzake onverkort bij hem berust”.

Verzoeker slaagt er hoegenaamd niet in om afbreuk te doen aan het voorgaande. De informatie die verzoeker aanhaalt en waaruit verzoeker citeert ligt immers volledig in dezelfde lijn als en doet bijgevolg op generlei wijze afbreuk aan de landeninformatie zoals gehanteerd door verweerder. Uit het geheel van de voorliggende landeninformatie kan, dit in tegenstelling met wat verzoeker laat uitschijnen in het verzoekschrift en in zijn aanvullende nota, dan ook in het geheel niet worden afgeleid dat de algemene situatie in Griekenland (onder meer op het vlak van de toegang tot de nodige documenten, huisvesting, arbeidsmarkt, gezondheidszorg en andere sociale voorzieningen) zou worden gekenmerkt door dermate structurele en verregaande tekortkomingen of van zulke ernstige aard zou zijn dat deze op zich volstaat om aan te tonen dat eenieder die aldaar internationale bescherming geniet en die vanuit een andere lidstaat van de EU terugkeert naar Griekland zou dreigen terecht te komen in of zou worden geconfronteerd met ernstige problemen en zich daardoor zou bevinden in een situatie waarin de voormelde, bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt en waarin hij zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie die kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Verzoeker dient zulks aldus *in concreto* en aan de hand van zijn persoonlijke omstandigheden aannemelijk te maken.

Verzoeker slaagt daarin echter hoegenaamd niet. In de bestreden beslissing wordt in dit kader op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

U beperkt zich tot een algemene verwijzing naar bepaalde moeilijkheden waarmee begunstigten van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd kunnen worden op het vlak van bijvoorbeeld (sociale) huisvesting en tewerkstelling (CGVS, p. 7-8), maar haalt geen persoonlijke ervaringen aan om dit te concretiseren. Gelet op de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid volstaat dit géénszins om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van uw grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming in Griekenland te weerleggen.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid en huisvesting voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Gevraagd waar u werk ging zoeken, houdt u het vaagweg en in algemene zin op: “ik zocht voor werk, maar ik vond het niet, ik bleef ongeveer 45 dagen maar ik kon geen werk vinden, dus hoe kan ik in een land blijven waar ik geen job kon vinden” (CGVS, p. 8). U ging slechts naar winkels en restaurants maar vond geen werk (CGVS, p. 8). U keerde zich niet tot de Griekse overheid in uw zoektocht naar werk of huisvesting, en stelt geen diensten gevonden te hebben die daarvoor bevoegd zijn (CGVS, p. 8-9). Daartoe vroeg u slechts op straat aan mensen of er dergelijke organisaties waren, die zeiden van niet (CGVS, p. 9). Daaruit blijkt echter het bijzonder beperkte karakter van uw pogingen werk te zoeken en daarbij beroep te doen op uw rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland. Op basis van uw verklaringen kan dus niet gesteld worden dat u voldoende pogingen ondernomen hebt om werk of huisvesting te bekomen.

Daarenboven stelt u dat u de dag nadat u uw fysieke verblijfskaart hebt ontvangen in Griekenland, u uw vliegticket naar België hebt gekocht (CGVS, p. 8). U stelt: “Van het begin, wanneer ik Gaza verliet, was mijn bestemming België” (CGVS, p. 8). U stelt in Griekenland geen documenten in verband met uw AFM-nummer gekregen te hebben (CGVS, p. 7), hoewel uit objectieve informatie blijkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeglean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval heeft u uw aanvraag om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend en heeft u nog steeds een geldige verblijfsvergunning (ADET). Het is dus duidelijk dat u ook een fiscaal registratienummer hebt dat u toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van onroerend goed. Het feit dat u daarvan volkomen niet op de hoogte blijkt te zijn (CGVS, p. 7), is een tegenindicatie voor het feit dat u grondige pogingen hebt ondernomen in Griekenland naar werk of huisvesting te zoeken.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat u niet wordt geconfronteerd met een medische of psychische kwetsbaarheid, die negatieve gevolgen zouden hebben op uw zelfredzaamheid of autonomie.

U stelt wel dat u in België wordt behandeld voor uw rug- en kniepijn, die u kent sinds u nog in Gaza woonde (CGVS, p. 4). U volgt in België kinesithérapie (CGVS, p. 4-5; zie administratief dossier, groene map, document 13). U stelt zelf echter dat die rug- en kniepijn geen impact hebben op uw dagelijks leven of uw vermogen te werken, maar dat u soms pijn voelt wanneer u zware dingen vasthoudt (CGVS, p. 5). Zodoende kan er allermist worden geconcludeerd dat uw rug- en kniepijn ervoor zouden zorgen dat u in Griekenland niet in uw levensonderhoud zou kunnen voorzien, noch dat u uw rechten als begunstigde van internationale bescherming aldaar niet zou kunnen laten gelden. Evenmin kan dat worden afgeleid uit enige van de medische documenten die u neerlegt (zie administratief dossier, groene map, document 13). Het CGVS merkt daarover verder op dat u niet de minste aanwijzing hebt gegeven van overtuigende, nauwkeurige en ernstige bewijzen die het CGVS kunnen inlichten over de realiteit, de omvang en de ernst van de problemen die u beweert te hebben, hoe lang ze al bestaan, de behandeling die ze vereisen en, in elk geval, de onmogelijkheid voor u om een behandeling in Griekenland voort te zetten.

Bovendien had u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) met geen woord gerept over enige medische problemen (zie administratief dossier, Bijkomende Vragen M-Status Griekenland; zie administratief dossier, Verklaring DVZ, vraag 29). Evenmin verwees u naar uw medische problemen wanneer u op het CGVS de kans kreeg uw redenen om Griekenland te verlaten, toe te lichten (CGVS, p. 7-8). U haalt tot slot geen andere medische of psychische problemen aan (CGVS, p. 5), noch kunnen die worden afgeleid uit de door u neergelegde documenten in verband met uw medische onderzoeken en vaccinaties na aankomst in België (zie administratief dossier, groene map, document 13).

Zodoende kan er in uw specifieke en persoonlijke geval niet worden geconcludeerd dat u in Griekenland niet in uw levensonderhoud zou kunnen voorzien of dat u uw rechten aldaar niet zou kunnen laten gelden.

U stelt in Griekenland geen AMKA-document te hebben gehad (CGVS, p. 7). Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece Access to documents and socio-economic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeglean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaeglean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf).

Deze informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van toegang tot gratis gezondheidszorg, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op :

https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection - beschikbaar op : https://migrant-integration.ec.europa.eu/system/files/2023-10/Information%20Guide%20for%20Beneficiaries%20of%20International%20Protection_Eng.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Verder verwijst u naar het feit dat u Griekenland hebt verlaten omwille van de algemene onveiligheid en het feit dat u één keer werd aangevallen door een groep mensen (CGVS, p. 7-8). U slaagt er echter niet in te overtuigen dat u in dat verband in Griekenland geen beroep kon doen op uw rechten als begunstigde van internationale bescherming, noch dat die niet werden gerespecteerd. U stelt dat u en uw vriend niet werden toegelaten bij het ziekenhuis, maar liet het vervolgens na om zich tot een ander ziekenhuis of kliniek te wenden (CGVS, p. 10) of om klacht in te dienen tegen dat ziekenhuis (CGVS, p. 10). Daaruit blijkt dan ook dat u zelf slechts beperkte stappen ondernam om uw rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden.

Over uw klacht bij de politie in het kader van bovenstaand incident, legt u tegenstrijdige verklaringen af. Terwijl u op de DVZ had verklaard dat de politie het u niet toeliet een klacht in te dienen (zie administratief dossier, CGVS Vragenlijst, vraag 5), stelt u op het CGVS dat ze uw verklaringen wel neerschreven en uw telefoonnummer noteerden maar dat ze u erna nooit meer contacteerden (CGVS, p. 9). Geconfronteerd met de tegenstrijdigheid in uw verklaringen, stelt u zich uw eerdere verklaringen niet te herinneren (CGVS, p. 9-10), waarmee u geen uitklaring kan bieden voor de tegenstrijdigheid.

Daarnaast liet u het zelf na enige opvolging te doen in verband met uw klacht bij de politie (CGVS, p. 9). Daaruit blijkt zodoende niet dat uw rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet werden gerespecteerd, dan wel dat u het zelf naliet de nodige opvolging van uw problemen op u te nemen. U geeft als uitklaring dat u van mensen hoorde dat u door maffia werd aangevallen, waardoor u bang was om de verdere opvolging bij de politie te doen (CGVS, p. 9), maar u hebt geen idee welke maffia het was (CGVS, p. 9), wat bijzonder weinig overtuigend is. Daarnaast blijkt er uit uw uitklaring evenmin dat u in Griekenland geen beroep kon doen op uw rechten, noch dat die niet werden gerespecteerd, maar eerder dat u het zelf naliet de nodige stappen te zetten.

Waar u kanttekeningen plaatst bij het gebrek aan mogelijkheden om uw kinderen in Griekenland een goede toekomst te geven (CGVS, p. 7-8), dient er te worden opgemerkt dat uw kinderen zich momenteel in Gaza en niet in Griekenland of bij u in België bevinden (CGVS, p. 5; zie administratief dossier, Verklaring DVZ, vraag 16A en 17). Zodoende kan niet worden ingezien op welke wijze u dergelijke wetskritiek op de situatie van uw kinderen na eventuele gezinshereniging, die betrekking zou hebben op de vigerende Griekse wetgeving, dienstig kunt aanvoeren in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming. Nog daar gelaten u evenmin aantoonst dat u uw kritieken in dit verband niet kon of kunt doen gelden in Griekenland aan de hand van de mogelijkheden die de Griekse wetgeving u terzake biedt, moet wat betreft de rechten die worden toegekend aan personen die internationale bescherming genieten in de respectieve lidstaten van de Europese Unie worden opgemerkt dat er hiertussen verschillen kunnen bestaan. Het gegeven dat er zulke verschillen bestaan brengt op zich evenwel niet met zich mee dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een (reëel risico op een) situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die zo ernstig is dat uw toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in hoger genoemde jurisprudentie van het Europees Hof van Justitie.”

Verzoeker slaagt er in het geheel niet in om de voormelde motieven te ontkrachten. In zoverre verzoeker tracht te laten uitschijnen dat hij omwille van zijn vermeende psychische of zijn andere medische problemen een verhoogde kwetsbaarheid zou vertonen, dient immers te worden gewezen op de reeds hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Ingevolge deze vaststellingen toont verzoeker niet aan dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een bijzondere kwetsbaarheid zou vertonen die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, die een obstakel zou vormen voor zijn autonome functioneren en die hem op ernstige wijze zou hinderen in zijn dagdagelijkse leven en bij het opkomen voor zijn rechten.

Verder bleek reeds hoger genoegzaam dat niets erop wijst dat verzoeker, die in dit land beschikt over een internationale beschermingsstatus en nog geldige verblijfsdocumenten, heden niet zou kunnen terugkeren naar en niet opnieuw zou worden toegelaten tot Griekenland. Waar verzoeker middels zijn verwijzing naar algemene landeninformatie tracht te laten uitschijnen dat hij in de toekomst mogelijks problemen zou kunnen ondervinden ten gevolge van een laattijdige vernieuwing van zijn ADET dient in dit kader daarenboven te worden vastgesteld dat uit de beschikbare landeninformatie, dit in tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen in het voorliggende verzoekschrift en in zijn aanvullende nota, geenszins kan worden afgeleid dat personen die vanuit een ander EU-lidstaat terugkeren naar Griekenland en die nog in het bezit zijn van een geldige ADET in Griekenland in het algemeen in de onmogelijkheid zouden zijn om deze ADET (tijdig) te laten vernieuwen. Vooral personen die niet of niet langer in het bezit zijn van zulk document riskeren omwille van de vertragingen in de procedure ter zake mogelijke problemen. Verzoekers ADET is echter nog geldig tot in september 2026 en verzoeker beschikt daarnaast over een Grieks vluchtelingenpaspoort dat nog geldig is tot in oktober 2028 (administratief dossier, map 'documenten'). Aldus beschikt verzoeker wel over nog geldige verblijfsdocumenten (en een AFM-nummer) voor Griekenland en heeft hij nog ruimschoots de mogelijkheid om zijn ADET in Griekenland te laten vernieuwen alvorens deze verloopt. Bovendien kan, gelet op de informatie die verzoeker zelf aanreikt en die heden beschikbaar is, aangenomen worden dat verzoeker weet welke de daartoe te ondernemen stappen zijn. Dat verzoeker in de toekomst desondanks niet in de mogelijkheid zou zijn om zijn ADET (tijdig) te laten vernieuwen en daardoor *in concreto* in de problemen zou riskeren te komen, kan aldus hoegenaamd niet worden gevolgd.

Dat verzoeker geen enkele band meer zou hebben met en geen enkel aanknopingspunt meer zou hebben in Griekenland betreft verder een blote bewering. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat verzoeker een volwassen man is die, gezien hij gelet op het voorgaande geen verhoogde kwetsbaarheid vertoont en gelet op het traject dat hij reeds aflegde voor zijn komst naar België, voldoende autonoom en zelfredzaam mag worden geacht om zich bij een terugkeer naar Griekenland te behelpen. Daarenboven beschikt verzoeker blijkens de inhoud van de bestreden beslissing over een broer in België die internationale bescherming geniet en die hem daarbij eventueel kan ondersteunen.

Voor het overige vergenoegt verzoeker zich ertoe zijn eerder afgelegde verklaringen te herhalen en te bevestigen, de gevolgtrekkingen die verweerder hieraan verbindt en de in de bestreden beslissing opgenomen motieven tegen te spreken en te ontkennen dat hij zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zou kunnen doen gelden. Hiermee doet verzoeker op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, pertinente en terechte, inzake en op basis van zijn verklaringen en de beschikbare landeninformatie gedane en in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en motieven. Derhalve blijven deze vaststellingen en deze motieven onverminderd overeind.

Gelet op het voorgaande, kan worden aangenomen dat verzoekers grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, dat hij bij machte is om zijn rechten aldaar op een gedegen wijze te doen gelden en uit te oefenen en dat de aldaar aanwezige autoriteiten in staat zijn om hem, bij eventuele problemen dienaangaande en op zijn verzoek, een effectieve en gelijkwaardige bescherming en bijstand te bieden. Verzoeker toont derhalve niet concreet aan dat hij, zo hij hiertoe in Griekenland, eventueel met de hulp van zijn persoonlijk netwerk, de Griekse autoriteiten en/of de aldaar aanwezige hulporganisaties en netwerken, een ernstige en doorgedreven poging zou ondernemen, bij eventuele toekomstige problemen en/of een mogelijke gebrekkige toegang tot de nodige huisvesting, tewerkstelling, gezondheidszorg en voorzieningen, verstoken zou blijven van de nodige bescherming, bijstand en ondersteuning. Zo toch aangenomen zou kunnen worden dat verzoekers toegang tot de nodige bescherming, bijstand en ondersteuning ondanks de rechten waarover hij beschikt en die aan zijn internationale beschermingsstatus verbonden zijn dermate bemoeilijkt zou worden of onmogelijk zou worden gemaakt, *quod non*, dan nog dient verder te worden opgemerkt dat verzoeker geenszins aantoonbaar dat dit (louter) zou kunnen worden toegeschreven aan zijn hoedanigheid van begunstigde van internationale bescherming of zijn nationaliteit. Evenmin toont hij, zo zulks al aannemelijk zou zijn, aan dat hij in dit kader zijn rechten in Griekenland niet zou kunnen afdwingen aan de hand van de mogelijkheden die de vigerende Griekse wetgeving en de Europese regelgeving hem daartoe bieden.

Dat verzoeker, zo hij hiertoe bij een terugkeer naar Griekenland een ernstige en doorgedreven poging zou ondernemen, verhinderd zou worden om, dit eventueel met de ondersteuning van zijn persoonlijke netwerk en de in Griekenland aanwezige autoriteiten, organisaties en netwerken, zijn meest fundamentele grondrechten uit te oefenen, en dit in zulke mate dat de hoger aangehaalde, bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereikt zou zijn en dat hij persoonlijk zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie waardoor hij in een situatie zou dreigen terecht te komen die dermate ernstig is dat zijn toestand op zich kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling, is aldus in het geheel niet aangetoond.

De Raad benadrukt te dezen dat Griekenland als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan verzoekers beschermingsstatus en waarvan hij gebruik kan maken. Aldus kan er worden vanuit gegaan dat de fundamentele rechten van de verzoekende partij er verzekerd zijn, dat de geboden bescherming in wezen doeltreffend is, dat Griekenland het non-refoulement beginsel naleeft en dat de levensstandaard van de verzoekende partij in Griekenland niet gekwalificeerd kan worden als zijnde vervolging of ernstige schade. Verzoeker slaagt er, mede gelet op het voorgaande, geenszins in om het tegendeel aan te tonen. Hij toont niet concreet aan dat de levensomstandigheden waarin hij in Griekenland zou terechtkomen een schending uitmaken van zijn fundamentele rechten en brengt geen argumenten bij die een overtuigende, concrete aanwijzing vormen van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in zijner hoofde en ten overstaan van Griekenland. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het grondgebied van Griekenland te worden toegelaten. Verzoekers situatie als persoon die internationale bescherming geniet verschilt bovendien fundamenteel van de situatie van de persoon die om internationale bescherming verzoekt. Als persoon die internationale bescherming geniet, heeft hij binnen de EU immers een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de EU zijn er ook een verblijfsrecht en diverse rechten en voordelen op het gebied van toegang tot werk, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden met zijn status. Het feit dat de algemene economische toestand in de lidstaten van de EU verschillend is, ondermijnt deze vaststelling niet. Niet alle ingezetenen van de EU hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, werk en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de EU genieten. De vaststelling dat er verschillen bestaan tussen de lidstaten van de EU in de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, houdt in hoofde van de verzoekende partij op zich geen vervolging in overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Dat aan verzoekers broer in het verleden een internationale beschermingsstatus werd verleend, doet aan het voorgaande geen afbreuk. Dienaangaande, wordt in de bestreden beslissing immers geheel terecht gesteld:

“Dat uw broer A.H.M.H. (...) (DVZ ...) & CGVS (...)) hier in het verleden wel een internationale beschermingsstatus kreeg toegewezen, is niet voldoende om te kunnen leiden tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus in uw hoofde. Elk verzoek om internationale bescherming moet op zijn eigen merites worden beoordeeld. Uit het feit dat uw broer indertijd wel een internationale beschermingsstatus kreeg toegekend, kan daarom niet automatisch volgen dat uw verzoek om internationale bescherming in België”.

De overige door verzoeker neergelegde stukken en documenten, zoals opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens in het geheel niet worden weerlegd of betwist, tot slot ook geen afbreuk doen aan de hoger gedane vaststellingen.

5.8. Gelet op het voorgaande, heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet en dient het beroep te worden verworpen.

5.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat, is verzoekers verwijzing naar en betoog inzake de toestand in en zijn nood aan internationale bescherming ten aanzien van zijn land en regio van herkomst verder niet dienstig.

5.10. Verzoeker kan met zijn verwijzing naar rechtspraak die in het verleden werd geveld door de Raad geenszins afbreuk doen aan hetgeen voorafgaat. Dient immers te worden opgemerkt dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld. Ieder verzoek om internationale bescherming wordt daarbij afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

5.11. Verzoeker toont voor het overige niet aan dat en op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van deze beginselen door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

5.12. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer RvV X.

Artikel 3

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien november tweeduizend vijftieng door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT